

IV.

Om Vilslev og Darum Præstekald ved Ribe.

Ved Sognepræst *H. J. J. Sørensen.*

I Vilslev Præstearkiv findes et indholdsrigt Haandskrift, forfattet 1766 af daværende Sognepræst Knud Lang til Vilslev og Hunderup, hvoraf følgende er uddraget.

I ældre Tid havde Sognene Vilslev og Darum intet Annex, hvorimod Bramminge var Annex til Hunderup¹⁾. Men da Erik Krag til Herresædet Bramminge tillige kom i Besiddelse af Herresædet Kjærgaard²⁾ i Hunderup Sogn, indgik han i Aaret 1663 med et Andragende til Kongen

¹⁾ Oprindelig var Bramminge Hovedsognet og Hunderup Annex, men i Aaret 1654 flyttede Præsten til Annexgaarden i Hunderup, der saaledes blev Hovedsogn en Tid. (O. Nielsen i Danske Saml. 2. R. II, 60.) *H. F. R.*

²⁾ Kjærgaard er nu Fattiggaard for Vilslev med flere Sogne.

om, at Bramminge Sogn maatte annekteres til Darum, og Hunderup til Vilslev ved indtrædende Vacance, efterdi Sognekaldet Hunderup-Bramminge havde saa smaa Indtægter, at de ikke vare tilstrækkelige til Præstens Underhold. De paagjældende Præster vare den Gang Hr. Christen Olesen Lønne i Vilslev, Hr. Hans [Sørensen Ravnsø] i Darum og Hr. Povel Christensen i Hunderup-Bramminge. I Anledning af dette Andragende skrev Biskop Kragelund i Ribe et Privatbrev til Erik Krag, at han paa bedste Maade havde erklæret sig om bemeldte Ober-Secretairs Memorial, men at han fraraader ham tillige som Ven fra dette sit Forsæt, idetmindste for nærværende Tid, saalænge som de tre i Vilslev, Darum og Hunderup værende Præster endnu vare i Live, og føier til: »ellers veed jeg iche, om dend fromme Secreterer herudi sig noget vilde betenche, thi som mig siunes kunde dend Tid komme, at dend gode Hr. Secreterer heller vilde haffve sin egen Præst til begge sine Gaarde, och skal jeg sige Sanden, da er hverken Præsten i Wilsleff eller Darum ret forvaret i dierres Hoffveder, som mand pleyer at sige, synderlig naar de faaer en Drich etc. Dog skulde jeg vel ynske Hr. Secretereren en anden Præst, om Hr Paul paa andre Steder kunde forsiunes, thi hand er underlig, och er in synodo paamindet om hans hastige och hefftige Prædikener, som hand dog iche kand lade, men tredie Pintsedag, der jeg visiteret i Kirchen, loed sig forlyde af Prædikestolen med disse ord: at det waar dend gandske Land bevist, hvormeget hand skulde liide for Christi Naffns Bekiendelse. Jeg kunde iche andet end i en goed meening erindre et ord derom, stillende alting i dend gode Hr Secreterers høifornufftige Betenchende, som alt dette langt bedre end jeg kand eftertenche och forstaa.»

Ved kgl. aabent Brev af 9 Dcbr. 1663 og senere 22 Dcbr. 1669 blev det fastsat, hvorledes der skulde forholdes ved Sogdenes Omannektering, og da Hr. Hans i Darum afgik ved Døden 1669, blev Povel Christensen i Hunderup kaldet til Sognepræst for Darum og Bramminge, medens

Hunderup fik sin egen Præst, den unge Hans Pedersen Bartsker, som var i Yndest hos Erik Krag. Da han allerede 1672 blev forflyttet til Jerne og Skads, blev Sognepræsten i Vilslev, Hr. Lønne, ogsaa Sognepræst i Hunderup og sang sin første Messe i Hunderup Kirke Dom. Rogate 1672 — og fik i Offer 10 Daler 1 Mk. 6 Sk.¹⁾. Hvorfor den gamle Hr. Lønne i Vilslev ikke fik Hunderup til Annex, da Povel Christensen blev forflyttet til Darum, vides ikke, men Knud Lang formoder, at Erik Krag vilde afvente hans Død, for at Bartsker kunde blive hans Eftermand i begge Sognene, men at det er blevet Erik Krag for dyrt at holde en Præst i Hunderup, hvis Indtægter vare for smaa til en Præsts Underhold, medens det var forenet med Bramminge, saa at han ved Hr. Bartskers Forflyttelse har bekvemmet sig til at kalde den gamle Lønne ogsaa til Hunderup. Siden den Tid har Vilslev og Hunderup været forenede til eet Pastorat, ligesom Darum og Bramminge har hørt sammen siden 1669.

¹⁾ Det var den Gang Skik, at Præsten ved sin Indsættelse fik Offer af Menigheden, en Skik, som sine Steder har holdt sig til Nutiden.